

Dofinansowanie, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi jednorazowe pieniężne świadczenie socjalne w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej (Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 13 września 2016 r., II SA/Rz 1664/15, nieprawomocny).

Kontroli Sądu w powołanej sprawie poddano decyzje administracyjne w sprawie jednorazowej zapomogi pieniężnej z tytułu urodzenia dziecka przyznawanej przez Prezydenta Miasta w ramach programu ustanowionego przez Radę Miasta na podstawie art. 22a ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych w uchwale w sprawie jednorazowej zapomogi finansowej z tytułu urodzenia dziecka.

W myśl przepisów art. 22a ustawy o świadczeniach rodzinnych, rada gminy w drodze uchwały może przyznać zamieszkałym na terenie jej działania osobom jednorazową zapomogę z tytułu urodzenia ich dziecka. Szczegółowe zasady udzielania zapomogi określa uchwała rady gminy. Przyznana na tej podstawie może być tylko jedna zapomoga i jest ona finansowana ze środków własnych gminy. Do zapomogi tej nie stosuje się przepisów rozdziałów 4, 6 i 7 ustawy o świadczeniach rodzinnych.

W uchwale Rady Miasta postanowiono, że z tytułu urodzenia żywego dziecka zapomoga przysługuje ze środków budżetu Miasta, jeżeli dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty 550 zł ustalonej zgodnie z przepisami o pomocy społecznej, a wnioskodawca ma stały meldunek na terenie Miasta i mieszka w nim przez co najmniej rok przed zgłoszeniem wniosku. Wniosek należało złożyć w terminie 3 miesięcy od narodzin dziecka.

W przepisach ustawy o pomocy społecznej zasady ustalania dochodu, mającego w myśl uchwały Rady Miasta nie przekroczyć 550 zł, kwalifikującego do otrzymania zapomogi, określone zostały w art. 8. W myśl ust. 3, za dochód uważa się sumę miesięcznych przychodów z miesiąca poprzedzającego złożenie wniosku lub w przypadku utraty dochodu z miesiąca, w którym wniosek został złożony, bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pomniejszoną o elementy wymienione w tym przepisie.

W ust. 4 postanowiono zaś, że do dochodu ustalonego zgodnie z ust. 3 nie wlicza się m.in. jednorazowego pieniężnego świadczenia socjalnego – wskazanego w pkt 1 tego przepisu.

Ponadto, w myśl ust. 11 określono sposób wyliczenia dochodu w sytuacji uzyskania w ciągu 12 miesięcy poprzedzających miesiąc złożenia wniosku lub w okresie pobierania świadczenia z pomocy społecznej dochodu jednorazowego przekraczającego pięciokrotnie kwoty kryterium dochodowego rodziny.

Sporne między stronami w niniejszej sprawie było to, czy skarżący spełnił kryterium dochodowe. W ocenie organów warunku tego nie spełnił, ponieważ dochód rodziny w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku przekroczył kwoty dopuszczalne. Skarżący kwestionuje jednak uznanie za dochód otrzymanych jednorazowo środków na rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej, przyznanych mu jako bezrobotnemu przez Powiatowy Urząd Pracy. Środki te zostały przez organy doliczone do dochodu rodziny w 1/12 części.

W ocenie Sądu organy dokonały wadliwego ustalenia dochodu rodziny skarżącego i w sposób nieuprawniony uwzględniły przy wyliczeniach środki otrzymane przez niego jednorazowo na podjęcie

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: niedziela, 30, październik 2016 23:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odśrody: 1233

działalności gospodarczej.

Świadczenie to (dofinansowanie, jak stanowi art. 44 pkt 3 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy) stanowiło bowiem sensu largo jednorazowe pieniężne świadczenie socjalne w rozumieniu art. 8 ust. 4 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej.

Ustawa o pomocy społecznej nie definiuje pojęcia jednorazowego pieniężnego świadczenia socjalnego, przez co jego wykładnia może rodzić trudności, a znaczenie budzić wątpliwości. Nie można go jednak ograniczać wyłącznie do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przyznawanych na podstawie ustawy o pomocy społecznej, ponieważ wprost ograniczenie takie z tej ustawy nie wynika. Pod pojęciem tym mieścić się będą także inne bezzwrotne świadczenia pieniężne o charakterze osłonowym lub pomocowym z różnych tytułów i podstaw z zakresu zabezpieczenia społecznego przeznaczone zwykle na zaspokojenie określonych potrzeb, przyznawane osobom znajdującym się w trudnej sytuacji materialnej, wynikającej zazwyczaj z niskich dochodów, np. gdy w rodzinie występuje bezrobocie lub nastąpiło zdarzenie losowe. Świadczenie socjalne może mieć charakter pomocy materialnej. Wymagane jest jednak, aby było to świadczenie pieniężne i jednorazowe, w odróżnieniu od świadczeń okresowych i niepieniężnych.

Dofinansowanie przyznane skarżącemu niewątpliwie w rozumieniu art. 8 ustawy o pomocy społecznej stanowiło dochód, którym jednak nie mógł on w pełni swobodnie dysponować, w szczególności przeznaczyć go na zaspokojenie potrzeb rodziny. Było to świadczenie pieniężne, jednorazowe, zasadniczo bezzwrotne, przyznane w związku z bezrobociem na konkretny cel - aktywizację zawodową.

Źródło: [CBOSA](#)